

SKUTOČNÉ MIESTO STVORENIA

Všetko to tvorstvo očakáva na teba, aby si im dal pokrm, keď tomu čas. Keď im dávaš, zbierajú; keď otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrým. Žalmy 104:27,28

Vo chvále Stvoriteľa tento žalm hovorí o vtáctve a lesnej zveri, o mladých levoch a človeku vychádzajúcom za svojou prácou a o veľkom mori, kde sa hemžia nespočítateľné tvory; maličké i obrovské zvieratá.

Vzťah celého stvorenia ku Stvoriteľovi a jeho neustálu a neobmedzenú závislosť na Ňom vystihuje v tomto jednom výroku: **Všetko to očakáva na Teba.** Rovnako ako to bola Božia práca stvoriť všetko, je to Jeho práca všetko udržiavať. Rovnako nepravdepodobná ako myšlienka, že stvorenie by mohlo stvoriť samo seba, je i idea, že je ponechané, aby sa o seba samo postaralo. Celé stvorenie je ovládané jedným nezmeniteľným zákonom **čakania na Boha.**

Tento výrok je jednoduchým vyjadrením, že takto bolo stvorenstvo privedené k životu, je to samotná podstata toho, ako je vytvorené. Jeden dôvod, prečo dal Boh tvorstvu život je, aby v ňom mohol ukázať

a dokázať svoju múdrosť, moc a dobrotu – aby majúc v Ňom svoj život a šťastie, mohol do nich vlievať bohatstvo svojej dobroty a moci. A tak ako je úlohou a podstatou Boha byť neustále plniteľom každej túžby stvorenstva, je úlohou a podstatou stvorenstva čakať na Boha – prijímať od Neho to, čo len On dokáže dať a čo dáva s najväčším potešením.

Ak máme pochopiť, čím má byť **čakanie na Boha** pre veriaceho, ak to máme praktizovať a zažívať jeho požehnanie, musíme začať na začiatku a uvidieť hlbokú múdrosť volania, ktoré k nám prichádza. Pochopíme, že naša povinnosť nie je samoučelným príkazom.

Uvidíme, že to nie je pre nás iba nevyhnutné kvôli hriechu a bezmocnosti, ale ide i o naše obnovenie k pôvodnému osudu a najvyššej dôstojnosti – k nášmu skutočnému miestu a sláve ako stvorenia, ktoré je

požehnane závislé na všeslávnom Bohu. Keď sa nám otvoria oči na túto vzácnu pravdu, celá príroda sa stáva kazateľom a bude nám pripomínať vzťah, ktorý bol založený pri stvorení, ale teraz znovu vložený skrze milosť. Keď čítame tento žalm a učíme sa hľadiť na celú prírodu ako ju nepretržite udržuje Boh, čakanie na Boha budeme praktizovať ako najpodstatnejšiu potrebu nášho života.

Keď budeme myslieť na mladých levov a havrany, ako k Nemu volajú a vtáky a ryby a všetok hmyz ako čaká na Neho, kým im nedá potravu v pravý čas, uvidíme, že je to samotnou podstatou a slávou Boha, že On je Bohom, na ktorého treba čakať. Každá myšlienka na to, čím je stvorenie a kým je Boh, dá novú silu tomuto volaniu: **Len očakávaj mlčky na Boha.**

Všetko to očakáva na teba, aby si im dal... Boh je tým, kto dáva všetko;

nech táto viera vstúpi hlboko do našich srdc. Kým plne pochopíme všetko, čo je naznačené v našom čakaní na Boha a pred tým, ako sa nám vôbec podarí rozvinúť si tento zvyk, nech táto pravda vstúpi do našej duše.

Čakať na Boha, neustála a úplná závislosť na Ňom, je jediným nemenným a všetko obsahujúcim prejavom skutočného vzťahu k tomu naveky Požehnanému, v ktorého veríme.

Rozhodnime sa hneď, že to bude tou jednou charakteristikou nášho života a uctievania – neustále, pokorné a pravdivé čakanie na Boha. Môžeme zostať v pokoji, že Ten, ktorý nás stvoril pre seba a dáva sa nám On sám, nás nikdy nesklame. Čakaním na Neho nájdeme odpočinok a naplnenie každej našej potreby.

*len očakávaj mlčky,
moja duša, na Boha!*